

*Ze zullen hem niet temmen, de fiere Vlaamse Leeuw.
Al dreigen zij zijn vrijheid met klauwen en geschreeuw.*

Beste vrienden,

We vieren vandaag 11 juli, de Vlaamse nationale feestdag, mede dankzij Hendrik Conscience. Zijn boeken worden misschien nog weinig gelezen maar zolang een Vlaming leeft, zal Conscience in ons collectieve geheugen gegrift staan. Conscience zette niet alleen met zijn volkse boeken de ongeletterde Vlamingen aan om de eigen taal te leren lezen, maar meer nog, Conscience gaf met 'De Leeuw van Vlaanderen' de Vlaamse gemeenschap de symbolen waarmee die zich kon vereenzelvigen. Dankzij dat boek is onze officiële feestdag 11 juli, onze vlag de Vlaamse Leeuw en ons volkslied 'De Vlaamse Leeuw'.

*Zij zullen hem niet temmen, zolang een Vlaming leeft,
Zolang de Leeuw kan klauwen, zolang hij tanden heeft.*

Nu zijn er mensen die zeggen dat dit onzin is, dat het flauwekul is. Want wat 711 jaren geleden gebeurde heeft niets met het hedendaagse Vlaanderen te maken. Het was een veldslag zoals er in Vlaanderen honderden hebben plaatsgevonden. En die veldslag, dat was iets tussen het oude graafschap Vlaanderen en zijn leenheer, de Franse koning. Brabant en Limburg, die hadden daar geen uitstaans mee. Sterker nog, er vochten Walen mee aan de kant van de Vlamingen. En de Vlaamse Leeuw zelf, Jan van Renesse, was een Hollander. Wij, naïeve zielen, hebben een dom boekje voor waarheid genomen, en daarrond een nationaal gevoel verzonnen dat vervolgens aan de simpele Vlamingen werd opgedrongen. Daar zou ik toch een aantal opmerkingen bij willen maken. Uiteraard is het huidige Vlaanderen ook een mentale constructie en uiteraard is het gek dat de provincie Oost-Vlaanderen niet het oosten is van ons Vlaanderen. Maar alleen al het feit dat we kunnen zeggen dat er Walen meevochten aan de kant van de Klauwaerts en dat Jan van Renesse een Hollander was, duidt erop hoe sterk ons Vlaamse, nationale gevoel is. Want onbewust maken we het onderscheid tussen de moderne Vlaamse gemeenschap en het middeleeuwse graafschap Vlaanderen. Toen Conscience zijn roman in de 19de eeuw schreef, heerste er in Vlaanderen bittere armoede. De Vlamingen hadden honger, amper werk, geen rechten en werden gedomineerd door een Franstalige elite. Het was voor die arme Vlamingen dat Conscience 'De Leeuw van Vlaanderen' schreef. Hij wilde geen Vlaamse identiteit oproepen maar de Belgische identiteit verbeteren door aan te tonen dat België niet enkel Franstalig was, maar ook Nederlandstalig. Had men toen naar Conscience geluisterd, dan had België er vandaag helemaal anders uitgezien.

*Zij zullen hem niet temmen, zolang een Vlaming leeft,
Zolang de Leeuw kan klauwen, zolang hij tanden heeft.
Zolang de Leeuw kan klauwen, zolang hij tanden heeft.*

Men zal over 100 jaar over een ander Vlaanderen spreken. Een Vlaanderen dat wij misschien niet meer zullen herkennen. Net zoals wij ons nog maar weinig kunnen voorstellen van het Vlaanderen van Conscience. Of van het Vlaanderen van 1302. Vlaanderen verandert constant. En dat is de werkelijke betekenis van 11 juli. Wij moeten ons in verbinding stellen met al die Vlamingen uit het verleden en die er over 100 jaar, en zolang er een Vlaanderen bestaat, zullen zijn.

Net daarom moeten we ambitieus zijn, om de Vlamingen uit het verleden te eren en om die van de toekomst een mooi Vlaanderen te geven, een vrij Vlaanderen, een voortvarend Vlaanderen, een sociaal Vlaanderen, een republikeins Vlaanderen, een democratisch Vlaanderen.

En dat kunnen we enkel als we de hefboomen in handen krijgen om zelf ons eigen beleid te voeren, met onze eigen oplossingen en met onze eigen verantwoordelijkheid en centen.

De drijfveer voor het Vlaamse autonomiestreven is het zoeken naar democratisch en doeltreffend bestuur. De politieke elite aanvaardde hervormingen slechts met tegenzin, en probeerde de gevolgen ervan steeds te temperen. Dat leidde tot de radicalisering van de Vlaamse publieke opinie. Wantrouwen tegenover hervormingen is een constante in de Belgische politiek. En de motor van dat wantrouwen is de Franstalige vrees om binnen België geminoriseerd te worden door de Vlaamse meerderheid.

Deze realiteit wordt versterkt doordat de politieke centra van deze twee democratieën ver van elkaar verwijderd liggen. In Vlaanderen bestaat er een consensus dat de rol van de overheid beperkt moet zijn, dat de markt en de gemeenschap hun werk moeten doen en de overheid deze werking enkel mag ondersteunen. In Franstalig België is er echter een breed geloof dat de overheid niet enkel een actieve rol moet spelen in de economie en de samenleving, maar dat de overheid beide ook moet beheersen.

Dit jaar is het de 25ste verjaardag dat de PS onafgebroken in de federale regering zit. Een reden om te vieren vind ik dat niet. Onze belastingdruk is 51,9 procent van het bbp. Al wie werkt, spaart of onderneemt, mag de rekening van Di Rupo betalen. De middenklasse wordt getroffen door een enorme, maar stiekeme belastinglawine zoals de verhoging van de roerende voorheffing, BTW-verhogingen, extra belastingen op bedrijfswagens, dienstencheques, pensioensparen, de hypotheek, kinderopvang, ... Het zijn maar enkele voorbeelden van maatregelen die vooral de Vlaamse middenklasse meer doen betalen voor de steeds groter wordende overheid. Qua loonkost voeren we zelfs de Europese top aan! We zitten nu met een loonkostenhandicap van bijna 25 procent ten opzichte van onze buurlanden. Bovendien is de kloof tussen bruto en netto veel te hoog. Het is vrij simpel: wie werkt, moet daarvoor beloond worden. Wie meer werkt, moet daarvoor beter beloond worden. De gevolgen van dit rampzalige federale beleid voelen we elke dag steeds meer: Er waren dit jaar al meer dan 4000 faillissementen. Tegen dit tempo breken we dit jaar alweer een record. Sinds het aantreden van Di Rupo gingen er al 15.000 bedrijven failliet. 200.000 Vlamingen zitten zonder werk. 40.000 onder hen zijn jongeren en hun aandeel groeit zienderogen. Maar...alles kaat koet!

Als er iets duidelijk is, dan wel dat deze federale regering (zonder meerderheid in Vlaanderen) niet werkt. De limieten van het Belgische kader zijn al lang bereikt. Ons pensioenstelsel hervormen, werken lonend maken, de loonkosten verlagen, de competitiviteit herstellen, ondernemerschap aanmoedigen door een stabiele fiscaliteit, ... Dat zijn de paden die Vlaanderen moet bewandelen om te groeien. En laat dat nu juist de paden zijn die het federale niveau blokkeert.

*De tijd verslindt de steden, geen tronen blijven staan:
De legerbenden sneven, een volk zal nooit vergaan.
De vijand trekt te velde, omringd van doodsgevaar.
Wij lachen met zijn woede, de Vlaamse Leeuw is daar*

Maar het federale België kan binnenkort feesten, er komt een nieuwe koning! De belgicisten zijn blij want het is toch de monarchie-en-alleen-de-monarchie die het land nog samenhoudt? Dat België gaat dus een nieuwe koning hebben, op 21 juli aanstaande, niet echt mijn feestdag. Mijn partij kiest er voor om de wetten te respecteren. Toch wil N-VA benadrukken dat ze fundamenteel republikeins is en dat ze dit zo snel als mogelijk wil veranderen met als eerste stap een louter protocollaire invulling van de monarchie.

Een meerderheid van de Belgen, en ook bij de Vlamingen, is nog altijd voor de monarchie. Als democraten moeten we ons daarbij (voorlopig) neerleggen.

We kunnen echter toch niet anders dan vaststellen dat de monarchie onverantwoord is, doordat ze volstrekt ondemocratisch en bovendien nog zeer kostelijk?

Dat de N-VA republikeins is, is algemeen wel geweten maar je zou toch ook uit liberale hoek of uit socialistische hoek iets moeten horen. Maar neen, het blijft daar bijzonder stil. Uit schrik voor hun Belgische politieke carrière houdt men daar de lippen stijf op elkaar. Frank Van Laeken (nomen est omen?) noemde hen in Knack laffe salonrepublikeinen.

Maar, beste vrienden, zet even de politiek opzij en geniet vandaag van de Vlaamse feestdag. Een feest van en voor, maar vooral door zes miljoen Vlamingen, ons feest dus!

Zij zullen hem niet temmen, de fiere Vlaamse Leeuw,
Al dreigen zij zijn vrijheid met kluisters en geschreeuw.
Zij zullen hem niet temmen, zolang een Vlaming leeft,
Zolang de Leeuw kan klauwen, zolang hij tanden heeft.
Zij zullen hem niet temmen, zolang een Vlaming leeft,
Zolang de Leeuw kan klauwen, zolang hij tanden heeft.
Zolang de Leeuw kan klauwen, zolang hij tanden heeft.
De tijd verslindt de steden, geen tronen blijven staan:
De legerbenden sneven, een volk zal nooit vergaan.
De vijand trekt te velde, omringd van doodsgevaar.
Wij lachen met zijn woede, de Vlaamse Leeuw is daar
Zij zullen hem niet temmen, zolang een Vlaming leeft,
Zolang de Leeuw kan klauwen, zolang hij tanden heeft.
Zolang de Leeuw kan klauwen, zolang hij tanden heeft.